

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Jeg er selvfølgelig nødt til klart at tage afstand fra, at Venstre skulle have stillet forslag om, at sygdomsbehandling her i landet skal overgå til forsikringer.

Når der er opstået et marked for forsikringer på sygeområdet, er det jo i de faglige organisationer rundtomkring i landet, det ønske er opstået. Og hvorfor er det opstået? Det er selvfølgelig opstået som en konsekvens af de lange ventelister og den urimelighed, at mange ikke kan komme tilbage til deres job inden for en rimelig tid. Det er ikke Venstre, der fremmer udviklingen på forsikringsområdet på det her felt, overhovedet ikke.

Så vil jeg gerne sige, at SF jo selv skriver i sit forslag, at der kan indvendes, at forslaget i praksis kan give amterne en økonomisk interesse i at fremrykke personer på sygedagpenge. Det skal de selvfølgelig ikke gøre, vi fastholder lighedsprincippet.

Som jeg startede med at sige: Det er godt at have tro på sine medmennesker.

(Kort bemærkning)

Anni Svanholt (SF):

Venstre har ikke direkte stillet forslag om sygeforsikring, men det har Venstres borgmestre rundtomkring. Borgmesteren i Trehøje bruger jo meget energi på at få det gennemført, selv om det er åbenlyst ulovligt, og Venstre har jo ikke taget afstand fra det, tværtimod har Venstres sundhedsordfører jo med begejstring sagt, at det var en god idé.

Med hensyn til det, der står i bemærkningerne, burde hr. Erik Larsen jo også referere til de efterfølgende bemærkninger, for som jeg siger: Vi sikrer også med det forslag den lige adgang. Alt andet er sådan set en manipulation med bemærkningerne.

(Kort bemærkning)

Erik Larsen (V):

Jeg synes, at denne diskussion, som ikke alene Venstreborgmestre, men også nogle fra andre politiske partier har sat i gang ved netop at foreslå, at kommunerne tegnede forsikringer for deres borgere, er en tanke og en diskussion, som har været med til at sætte fokus på de problemer, som kommunerne på deres borgeres vegne står over for i forhold til de lange ventelister.

På den baggrund og ud fra det, at man her i landet har kommunalt selvstyre, synes jeg, det

er ganske udmærket, at der er nogle, der på den måde har sat fokus på det. Vi må jo ikke glemme, at det her handler om, at man påfører folk lidelse, og man påfører folk en ringe mulighed for hurtigt at vende tilbage til deres arbejde.

Dermed kan vi jo sige, at man desværre også med de lange ventelister er med til at producere førtidspensionister. Så jeg synes, at der er god grund til, at vi tager debatten om, hvordan de kan nedbringes.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Da den konservative ordfører, fru Pia Christmas-Møller, er blevet forhindret i at være til stede, er det blevet min opgave at fremføre nogle synspunkter omkring dette forslag på Det Konservative Folkepartis vegne.

Der er et gammelt ord, der siger, at det er bedst, at de, der bestemmer musikken, også er dem, der skal betale regningen. Der ligger en utrolig stor sandhed i den formulering, og det burde være et grundlæggende princip, når man tilrettelægger tingene i den offentlige forvaltning og fordeler opgaverne imellem de forskellige forvaltningsled.

Hvis vi koncentrerer os et øjeblik om sundhedsområdet, for det er jo dér, SF's forslag tager sit udgangspunkt, så er det problemet med sygedagpengene, som kommunerne hænger på i alt fald en del af udgiften til. Er det så også kommunerne, der bestemmer musikken?

Nej, det gør amtet, for det er amtet, der har pligt til og har som opgave at sørge for, at de personer, som er blevet syge, bliver behandlet inden for en rimelig tid. Her er der altså et brud på det gode princip.

Jeg kan tage et andet område. Hvis man i en kommune ikke har et tilstrækkeligt antal plejeboliger, så kan man komme i den situation, at der ligger ældre medborgere på sygehuset, som ikke kan blive anbragt i en plejebolig, fordi kommunen ikke har mulighed for at stille en sådan til rådighed.

Det er altså kommunen, der skal sørge for at bringe plejeboliger til rådighed, men det er amtet, der har udgiften til, at de pågældende for længe ligger på sygehuset. Så har man sat en lap på den problemstilling, fordi der i visse situationer er mulighed for, at amter så kan overføre regningen til kommunerne.

Så kan vi tage hele den forebyggende indsats, der jo er placeret i kommunerne. Det er kommunerne, der i høj grad finansierer den forebyggende indsats. Hvem får så glæde af det, hvis den